

Пресреліз

PinchukArtCentre відновлює роботу та представляє масштабну групову виставку «Коли віра зрушує гори» та проєкт Russian War Crimes (Російські воєнні злочини)

17 липня - 9 жовтня, 2022

Виставка працює з середи по неділю включно, з 12:00 до 20:00

Вхід безкоштовний

Прескіт доступний [за посиланням](#).

Київ, Україна, 15 липня, 2022 року

Через 143 дні від початку повномасштабного вторгнення росії в Україну, PinchukArtCentre відновлює свою роботу 17 липня та представляє виставку **«Коли віра зрушує гори»**. Масштабна групова виставка, за участю понад 45 українських і міжнародних митців і мисткинь, представлена завдяки та у партнерстві з бельгійським Музеєм сучасного мистецтва в Антверпені М НКА та урядом Фландрії, приверне увагу до України як країни, що відкрита світу й цінує своє глибоке коріння та зв'язок з Європою. Проєкт **Russian War Crimes (Російські воєнні злочини)** вписана в контекст експозиції «Коли віра зрушує гори».

«Коли віра зрушує гори» представить роботи з М НКА/колекції Фламандської спільноти, відібрані завдяки емансипаційному характеру та здатності відкривати нові можливості. Для експозиції було надано понад 40 творів міжнародних художниць та художників. Попри те, що роботи не можуть бути застраховані від усіх ризиків, спричинених війною, М НКА та фламандський уряд прийняли рішення виділити власні ресурси та тимчасово надати значну частину своєї спадщини задля підтримки України. В експозиції твори з бельгійської колекції вступають у діалог із роботами українських митців та мисткинь, більшість яких була створена під час війни. Виставка спонукає відчувати, розмірковувати та рефлексувати поза межами негайних викликів війни.

Ян Ямбон, фламандський прем'єр-міністр: *«Це ризик, на який ми готові піти, таким чином ми можемо висловити солідарність з Україною і наше прагнення поглибити зв'язки з нею!»*

Фламандський ландшафт вкритий шрамами Першої та Другої світових війн, тому символічною є одна з робіт в колекції – «В полях фламандських» (2000) **Берлінде де Брьойкере**, яка відсилає нас до подій Першої світової, коли Фландрія перетворилася на важливе поле бою. Тоді так само в окопах створювалися малюнки, писалися вірші й грала музика. Це був спосіб не втратити зв'язок із власною людяністю, не перетворитися на знаряддя війни.

Відкриваючи цю виставку, PinchukArtCentre, М НКА та фламандський уряд поділяють думку, що мистецтво здатне розширювати можливості, що ми повинні дозволити мистецтву існувати та взаємодіяти з людьми та територіями, які потребують цього найбільше. Мистецтво дозволяє зберегти людяність, воно надає простір для вразливості, уяви та мрій.

Надані М НКА/колекцією Фламандської спільноти, на виставці будуть представлені роботи, зокрема, таких майстрів як **Франсіс Аліс** (Бельгія, 1959), **Хусейн Бахрі Алптекін** (Туреччина, 1957-2007), **Бабі Бадалов** (Азербайджан, 1959), **Джеймс Лі Байєрс** (США, 1932-1997), **Шіла Гауда** (Індія, 1957), **Берлінде де Брьойкере**

(Бельгія, 1964), **Жан де Лоре** (Бельгія, 1978), **Марлен Дюма** (Південна Африка, 1953), **Хіва К** (Ірак, 1975), **Ян Кокс** (Нідерланди/Бельгія, 1919-1980), **Барбара Крюгер** (США, 1945), **Марк Льюїс** (Канада, 1958), **Керрі Джеймс Маршалл** (США, 1955), **Алмагуль Менлібаєва** (Казахстан, 1969), **Настіо Москіто** (Ангола, 1981), **Отобонґ Нканґа** (Нігерія, 1974), **Вільгельм Сасналь** (Польща, 1972), **Алан Секула** (США, 1951-2013), **Адріан Тіртью** (Бельгія, 1980), **Люк Тюйманс** (Бельгія, 1958), **Ян Фабр** (Бельгія, 1958) та **ORLAN-CORPS** (Франція, 1947).

Україна представлена роботами **Олександра Бурлаки** (1982), **Данила Галкіна** (1985), **Анни Звягінцевої** (1986), **Нікіти Кадана** (1982), **Алевтини Кахідзе** (1973), **Лесі Хоменко** (1980), **Влади Ралко** (1969), **Андрія Сагайдаковського** (1957), **Євгена Самборського** (1984), **Олексія Сая** (1975), **Оксани Чепелик** (1961), колективу **Яреми Малащука** (1993) та **Романа Хімея** (1992) та **Kinder Album**. Деякі з робіт належать до їхньої ранньої творчості, наприклад, робота **Андрія Сагайдаковського** періоду початку 1990-х зображує українські краєвиди виключно в чорних та сірих тонах і містить напис «...часом чоловік сильно устав і хоче сильно спати». Влучний опис виснаження війною. Інші автори знайшли в собі сили й можливість працювати під час війни, створюючи роботи, які є безпосередньою реакцією на неї та її рефлексією. Символічним прикладом цього є **Леся Хоменко**, яка протягом повномасштабного вторгнення зображує на полотні військових та волонтерів. Для виставки вона створила групову композицію, що зображує військових та волонтерів, які згуртувались навколо армії заради підтримки наших захисників та захисниць. Робота уособлює незламну єдність України, здатність об'єднатися заради виживання.

Бйорн Гельдхоф, співкуратор «Коли віра зрушує гори» та артдиректор PinchukArtCentre: *«Для нас суттєво відкрити виставку в Києві. Ми завжди працювали для українців, тому для нас дуже важливо відновити роботу зараз. Робота продовжується і стає ще більш актуальною тепер, коли йде війна. Це символічний момент історії. Україну нещодавно привітали у європейській родині. Тепер одна з провідних європейських інституцій ділиться своїми роботами з Україною на свій власний ризик. Цей жест означає, що Україна – це Європа.»*

Барт де Баре, співкуратор «Коли віра зрушує гори» та директор Музею сучасного мистецтва М КНА: *«Невипадковим є те, що Україна та її президент вважають мистецтво важливим за таких страшних обставин, саме через ці обставини. Насправді в такий час мистецтво може працювати з травмами сьогодення й водночас горизонтами майбутнього, особливо в Україні, де художники розвинули унікальну здібність до конструктивної критики.»*

Спочатку **Russian War Crimes (Російські воєнні злочини)** та «Коли віра зрушує гори» задумувалися як паралельні експозиції, але організатори вирішили об'єднати їх. Зрештою, зараз у Києві будь-яка розмова про мистецтво починається з того, як на нього вплинула ця немислима катастрофа. Тож проєкт Russian War Crimes став фінальною точкою траєкторії нинішньої виставки, при цьому окремі роботи зустрічають відвідувачів відразу на вході до PinchukArtCentre. Ці фотографії зібрані в колективний образ, створений фотографами, які долучилися до збору доказів і фіксації воєнних злочинів росіян в Україні. До цього образу в той чи інший спосіб відсилають усі ідеї та наративи, що пронизують виставку «Коли віра зрушує гори». Таке об'єднання змушує постійно пам'ятати про дійсність навколо нас, про реалії, присутні тут і зараз, від яких нікуди втекти.

Окрім цього PinchukArtCentre поглибив співпрацю із М НКА, Музеєм сучасного мистецтва Фламандської спільноти в Бельгії. М НКА має велику міжнародну колекцію з фокусом на Євразію та країни колишнього радянського простору. Частиною її складає колекція українського сучасного мистецтва. На початку війни на основі цієї колекції був запущений спільний проєкт «Уяви Україну». Проєкт розроблявся спільно з Центром образотворчих мистецтв Vozar, Європейським парламентом та Офісом Президента України і фінансувався Фламандським урядом. Він визнає нагальні гуманітарні та військові проблеми й водночас прагне створити простір для осмислення майбутнього після війни. Проєкт був візуалізований у трьох виставках, основаних на роботах українських художників та художниць із колекції Фламандської спільноти, в Європейському парламенті, Vozar у Брюсселі та власне М НКА, а також на чотиримовному вебсайті www.imagineukraine.eu

Співпраця між двома інституціями продовжується із відновленням роботи PinchukArtCentre у Києві. Кураторами виставки є **Барт де Баре**, **Бйорн Гельдхоф**, **Ксенія Малих**, **Ярема Малащук** і **Роман Хімей** за кураторської підтримки Яна Де Врі та співробітників М НКА.

Russian War Crimes (Російські воєнні злочини)

Куратор **Бйорн Гельдхоф**, артдиректор PinchukArtCentre, та кураторка **Ксенія Малих**, керівниця Дослідницької платформи PinchukArtCentre.

Фотографії, що увійшли до експозиції Russian War Crimes (Російські воєнні злочини), були зроблені в різних куточках нашої держави від першого дня вторгнення і до початку липня. При цьому вони відображають лише частину тих злочинів, про які нам наразі відомо. Кульмінація цього проєкту – відео, яке створив **Олексій Сай**, зібравши 6400 зображення, що фіксують воєнні злочини, вчинені окупантами в Україні. Масштаб цієї роботи в поєднанні з агресивною подачею та звуковим супроводом здатний надовго шокувати глядача.

Підтримуючи культурний та інформаційний фронт, протягом останніх місяців PinchukArtCentre організував серію міжнародних презентацій українського мистецтва в Європі: від Art Basel до Давосу. Серед них – виставки, що набули широкого розголосу, а саме «Це Україна: Захищаючи свободу» в Scuola Grande della Misericordia в межах Венеційської бієнале та *Russian War Crimes House* у Давосі під час Всесвітнього економічного форуму, а також у штаб-квартирі НАТО, які були проведені в співпраці з Офісом Президента України.

Проєкт «Дім російських воєнних злочинів» створений Фондом Віктора Пінчука та PinchukArtCentre у співпраці з Офісом Президента України, Міністерством Закордонних Справ України, виданням «Українська правда» та Українською асоціацією професійних фотографів.

Офіційний сайт: <https://www.russianwarcrimeshouse.org>

М НКА

М НКА — це музей сучасного мистецтва, кіно та візуальної культури в найширшому розумінні. Це відкрите місце зустрічі мистецтва, художників та публіки. М НКА прагне відігравати провідну роль у Фландрії та розширити свій міжнародний авторитет, спираючись на авангардні традиції Антверпена. М НКА утворює зв'язок між мистецькими питаннями та ширшими соціальними проблемами, між міжнародним і регіональним, митцями та громадськістю, традиціями та інноваціями, рефлексією та

презентацією. Центральне місце тут займає колекція музею з його поточними надходженнями, а також суміжні сфери управління та дослідження.

М НКА — заклад культурної спадщини фламандської громади.

Website: www.muhka.be

PinchukArtCentre був заснований у вересні 2006 року бізнесменом і філантропом Віктором Пінчуком. Артцентр є одним з найбільших і найдинамічніших приватних центрів сучасного мистецтва в Центральній і Східній Європі. PinchukArtCentre став міжнародним хабом сучасного мистецтва, що розвиває українську артсцену і генерує критичний публічний дискурс для суспільства в цілому. За час існування артцентр відвідали понад 3 мільйони осіб.

Вже понад 15 років PinchukArtCentre створює можливості для вільного доступу до нових ідей, оцінок та емоцій. Його програма виставок досліджує національну ідентичність у контексті міжнародних викликів. Він залучає громадськість до динамічного діалогу через цілу низку освітніх та публічних заходів.

У 2016 році PinchukArtCentre заснував Дослідницьку платформу – новаторський проект, метою якого є створення живого архіву українського мистецтва від початку 80-х років до сьогодні. Результати досліджень постійно представляються громадськості в рамках виставок, публікацій та дискусій.

У той же час, артцентр інвестує в майбутнє покоління, надаючи премії молодим художникам до 35 років – Future Generation Art Prize та Премію PinchukArtCentre – які перетворили інституцію на провідний центр для найкращих молодих художників з усього світу, а також створили можливості для розвитку нового покоління в Україні.

PinchukArtCentre розташований у старовинному архітектурному ансамблі Бессарабського кварталу, який був відреставрований на початку ХХІ ст. Архітектурний проект та дизайн внутрішнього простору були розроблені французьким архітектором Філіпом Кіамбареттою. На сьогоднішній день артцентр займає 6 поверхів, об'єднуючи виставкові зали на чотирьох поверхах, бібліотеку, освітню кімнату, книжковий магазин, зал video-lounge та кафе. Загальна площа артцентру складає понад 3000 кв.м.

[Facebook, Instagram, Youtube, Artsy](#)

Офіційний сайт: pinchukartcentre.org

Пресслужба PinchukArtCentre

Тел: +38 044 494 11 48

e-mail: press@pinchukartcentre.org

PinchukArtCentre

вул. Велика Васильківська/Басейна,

1/3-2, блок А

Київ, Україна 01004

Тел.: +380 44 590 08 58

E-mail: info@pinchukartcentre.org